Dosarul nr.5r-6/2026

HOTĂRÎRE
asupra cauzei contravenţionale

24 februarie 2026 or.Sângerei

Judecătoria Bălți cu sediul în orașul Sîngerei.

Instanţa compusă din: Preşedintele şedinţei, judecătorul Malcoci Iurie, grefier Andriuță Felicia, examinând în şedinţa publică cauza contravenţională la contestația lui Țurcanu Nicolae împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 24.07.2025 și deciziei de sancționare contravențională din aceeași dată emisă de agentul constatator din cadrul IP Sângerei pentru comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional,-

c o n s t a t ă:

La 24.07.2025, agentul constatator din cadrul IP Sîngerei Ivanov Vadim, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/numărul MAI06 556505, prin care Țurcanu Nicolae a fost sancţionat cu amendă în mărime de 500 unităţi convenţionale în baza art.47[1] alin.(1) din Codul contravenţional, fiind reţinut în sarcina acestuia că, în perioada august-septembrie 2024, afîndu-se în s. Alexeuca raionul Săngerei, a pretins și a acceptat instalarea în telefonul mobil personal a aplicației PSB din Federația Rusă pentru ulterioara recepționare a mijloacelor financiare în vederea exercitării votului la 20.10.2024.

La 26 ianuarie 2026, Țurcanu Nicolae a depus, prin intermediul cancelariei Inspectoratului de Poliție Sîngerei, contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie din 24 iulie 2025.

În motivarea contestaţiei, acesta a invocat că: *"În data de 24.07.2025, de către agentul constatator Ofiţerul superior al IP Sîngerei comisar Vadim Ivanov, în privința mea, Turcanu Nicolae, a fost întocmit Procesul-verbal cu privire la contravenţie seria MA106 556505, în baza art.47[1] alin.1 CC RM, "Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune".*

În aceiaşizi, prin Deciziei agentului constator, în temeiul art.47[1] alin.1 Cod contravențional, am fost sancționat cu amendă în mărime de 500 unităţi convenționale, ceea ce constituie 25000 lei.

Cu procesul-verbal seria MA106 556505 din data de 24.07.2025 şi cu decizia agentului constator din aceiaşi dată am făcut cunoştinţă la data de 05.01.2026.

În acest sens ţin să menţioez că la data de 05.01.2025, am primit prin intermediul oficiului poştal, închierea Executorului Judecătoresc Muşet Marcel privind intentarea procedurii de executare nr. 180s-4400/2025 din 12.12.2025.

Drept consecinţă, la data de 09.01.2026, am depus o cerere la executorul Judecătoresc Muşet Marcel, prin care am solicitat materialul contravențional în baza căruia a emis Încherierea privind intentarea procedurii de executare nr. 180s-4400/2025 din 12.12.2025.

Ulterior, la data 12.09.2026, am mers la sectorul de poliție din Sîngerei şi am depus o cerere pentru a mi se elibera materialul procesului verbal în baza căruia am fost amendat.

Din cele relatate supra și având temei de drept înserat în art.448 din Codul Contravențional, solictit repunerea în termen legal de 15 zile pentru depunerea contestaţie.

Avînd în vedere că am făcut cunoştinţă cu procesul-verbal seria MAI06 556505 din data de 24.07.2025 şi Decizia agentului constator din data de 24.07.2025, abia la data de 05.01.2025, motiv pentru care am fost în imposibilitate de a înainta o contestaţie în termenul prevăzut de lege.

Mai mult ca atît atenţionez şi asupra, lipsei oricărei comunicări prealabile cu privire la existența procesului-verbal, cea ce de fapt costituie o cauză justificati pentru solicitarea de repunere în termen legal de depunere a contestaţiei.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie, am dedus, că mi-au fos aduse învinuiri, precum că, "cet. Turcanu Nicolae în peripoada de timp 27.09.2024, a pretins să accepte instalarea în telefonul personal apalicației,, PSB"din Federația Rusă, pentru ulterioare recepționare a mijlor financiare în vederea executării sau neeexecutării dreptului de vot în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului din 20.10.2024".

Cu învinuirea adusă nu sunt de acord, consider că procesul-verbal seria MA106 556505 din data de 24.07.2025 şi Decizia agentului constator din data de 24.07.2025, sunt lovite de nulitate, din următoarele considerente:

Conform prevederilor înserate în art.443 din Codul contravențional,alin. (1) procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde:

d) fapta contravențională, locul și timpul săvîrşirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie;

f) aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional și a victimei a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art. 384 și 387;

(5) Procesul-verbal se semnează pe fiecare pagină de agentul constatator, de persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional și de victimă cind există.

(6) Faptul absenței persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal și se certifică prin semnătura a cel puțin un martor, indicându-se și datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu și numărul de telefon). In cazul imposibilității de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului și documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.

Lecturînd Procesul verbal contravențional și Decizia agentului constatator din 24.07.2025, am constatat că:

1.În contradictoriu cu prevederile înserate inart.443 din Codul contravenţional, alin. (1), lit d), agentul constatator nu a constatat fapta contravențională, limitîndu-se la presupuneri făr careva dovezi reale precum şi circumstanţele cauzei, care au importanță deosebită pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice.

Or, eupersonal nu am instalat nici o aplicație la telefon, cu atit mai mult aplicați,,,,PSB" din Federația Rusă", deoarece nustiu cum so fac.

Tin să menționez că modelul de telefon pe care îl deţineam nu era cel mai performant, și mai mult ca atât acest telefon l-am pierdut în vara anului 2024 şi niciodată nu am avut aplicația telegram, care se pretinde că ar fi fost instalată. Ulterior am procurat un alt telefon de mâna a doua, care la fel îl folosesc doar pentru a răspunde la apelurile de întrare și să apelez soția și copii.

2. La fel în contradictoriu cu prevederile înserate în art.443 din Codul contravenţional, alin. (1), lit. f), agentul constatator nu mi-a adus la cunoştinţă şi nu ma informat, despre pornirea procesului contravențional, despre drepturile şi obligațiile pe care le am prevăzute la art. 384 şi 387;

3. Procesul verbal contravențional și Decizia agentului constatator din 24.07.2025, nu mi-au fost aduse la cunoştinţă, în ziua întocmirii.

4. La fel urmează a fi apreciată critic şi menţiunea "a refuzat", posibil merge vorba de semnarea Procesul verbal contravenţional din 24.07.2025, în lipsa semnăturii a unui martor cu indicarea datelor de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon).

Totodată potrivit art.9 alin(1) din Codul Contravenţional, o contravenţie reprezintă o faptă (acțiune sau inacțiune) ilicită, cu vinovăție, săvârşită de o persoană responsabilă şi pasibilă de sancțiune contravențională.

Reiterez că am o vîrstă de 50 ani, sunt din generația care telefonul este o cale de comunicație strictă vocală sun şi sunt sunat, şi nici de cum o cale de folosire a diverselor aplicații.

Nu cunosc cum se pot descărca aplicațiile, nu cunosc cum aş putea să instalez şi să mă folosesc cu careva aplicații.

În acest sens, doresc să menționez că de fapt eu nu am pretins, nu am acceptal şi nici nu am primit, mijloace băneşti, bunuri servicii, privilegii sau careva avantaje sub nici o formă, cu scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegilor.

Motiv pentru care consider procesul-verbal contestat neîntemeiat, deoarece fapta descrisă nu a fost săvârşită de mine şi nu există probe care să demonstreze existența elementelor constittutive ale contravenţiei, în special latura obiectivă şi subiectivă.

Astfel consider că instanța urmează să constate lipsa faptei contravenționale şi să dispună încetarea procedurii contravenționale.

Or, la materialele cauzei lipsesc investigații primare care ar demonstra faptul că eu aş fi pretins şi primit careva mijloace băneşti cu scopul de a vota un anumit candidat.

Nu mai puțin important este şi faptul că agentul constatator, la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție, a formulat fapta contravențională în termeni generali, rezumându-se în esență la reproducerea normelor legale care se pretind că ar fi fost încălcate, fără a individualiza acțiunile mele la circumstanțele de fapt constatate şi la normele legale.

Astfel, învinuirele formale în procesul verbal cu privire la contravenţie, constatate de către agentul constatator sunt neclare, imprevizibile şi necalitative.

Agentul nu a dovedit absolut prin nici o probă că pe telefonul meu a fost instalată o astfel de aplicație.

Astfel, consider că la caz nu a fost probat faptul comiterii contravenţiei imputate mie Turcanu Nicolae, or pentru a fi realizată latura obiectivă a contravenției imputate trebuie să existe faptul de a primi efectiv bunuri sau bani ori de a le oferi, în legătură cu votul. Iar intenția, pregătirea sau simpla posibilitate (cum este instalarea unei aplicații bancare şi recepționarea SMS) nu echivalează cu săvârşirea faptei contravenționale.

Urmează de reținut că, contravențiile, spre deosebire de infracțiuni, nu sancționează „tentativa" dacă legea nu o prevede expres (iar art. 471 Cod contravențional nu o prevede). La caz, consider că, agentul constatator nu a prezentat careva probe în confirmarea acuzării, conform prevederilor art. 457 alin. (1) din Codul contravențional.

În virtutea prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăţia sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

La caz, consider că vinovăția mea Turcanu Nicolae, nu a fost dovedită, deoarece la materialele cauzei nu sunt anexate careva probe pertinente şi concludente întru confirmarea faptului comiterii contravenţiei.

Faptul că un terț a instalat aplicația pe telefon sau a arătat cum se foloseşte nu este, în sine, probă, de pretindere şi acceptare a banilor, după cum se indică în procesul-verbal de contravenţie.

Poate fi interpretat de agent ca „intenţie" sau, crearea condiţiilor", dar dreptul contravenţional nu sancţionează intenţia neînsoţită de faptă materială.

Cu referire la situaţia analizată supra, la caz este imposibil de a stabili elementele de bază, care ar proba vinovăţia mea Turcanu Nicolae, în comiterea contravenţiei imputate, în conjunctura în care, lipsesc dovezile veridicităţii situaţie de fapt, reţinute de agentul constatator în procesul verbal cu privire la contravenţie contestat, astfel încât în favoarea contestatarului acţionează principiul in dubio pro reo.

Consider necesar de a menţiona că, instalarea aplicaţiei poate avea scopuri perfect legitime (plăţi, transferuri obişnuite, nu legate de alegeri).

În acest context, urmează de reţinut că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza DEMİRHAN şi alţii împotriva Turciei (Hotărârea din 22.07.2025) a constatat că: abordarea categorică a instanţelor turce privind utilizarea aplicaţie criptate de mesagerie „ByLock" - în special că oricine a folosit aplicaţia putea, în principiu, fi condamnat doar pe acest criteriu, pentru apartenenţă la o organizaţie teroristă armată - a încălcat dreptul reclamanţilor la protecţie efectivă împotriva urmăririi penale arbitrare, condamnării şi pedepsei, precum şi dreptul la un proces echitabil.

Curtea a subliniat că situaţia care a condus la constatarea încălcării articolelor 7 şi 6 § 1 a rezultat dintr-o problemă sistemică ce afectează un număr mare de persoane şi care necesită soluţionare la nivel naţional.

În urma hotărârii Yüksel Yalçınkaya, Curtea a notificat deja Guvernul ture cu privire la 5.000 de cereri similare, inclusiv cele din prezenta cauză, iar mii de cereri continuă să se acumuleze pe rolul Curţii. Curtea concluzionează că a avut loc o încălcare a articolelor 7 şi 6 § 1 din Convenţie în faptele cauzei de faţă (ibid., §§5 272 şi 356).

Curtea a subliniat că concluzia sa în această privinţă nu rezultă dintr-o indiferenţă faţă de faptele specifice ale fiecărei cereri, aşa cum sugerează, ci este mai degrabă o consecinţă directă a abordării categorice a instanţelor naţionale cu privire la utilizarea ByLock, care a condus la constatarea încălcărilor articolelor 7 şi 6 § 1 în cauza Yüksel Yalçınkaya (citată mai sus, §§ 272 şi, respectiv, 356).

Astfel, în cauza Yüksel Yalçınkaya împotriva Turciei (Hotărârea din 26.09.2023) Curtea a subliniat că nu este suficient, în sensul articolului 7, ca o infracţiune să fie clar prevăzută în dreptul intern. Nerespectarea de către instanţele naţionale a legii relevante sau o interpretare şi aplicare nerezonabilă a acesteia într-un caz particular ar putea, în sine, să aducă atingere articolului 7.

Cerinţa ca infracţiunile penale să fie strict definite de lege ar fi zădărnicită dacă instanţele naţionale ar eluda legea în interpretarea şi aplicarea acesteia la faptele specifice ale unei cauze.

Curtea a recunoscut că ByLock nu era o aplicaţie comercială obişnuită de mesagerie şi că utilizarea sa putea sugera, la prima vedere, un fel de legătură cu mişcarea Gülen.

Cu toate acestea, actul sancţionat în temeiul articolului 314 § 2 nu era o simplă legătură cu o presupusă reţea criminală, ci apartenenţa la o organizaţie teroristă armată, în măsura în care o astfel de apartenenţă a fost stabilită pe baza elementelor constitutive obiective şi subiective-prevăzute de lege.

Condamnarea reclamantului a rezultat din presupusa utilizare a aplicaţiei ByLock; toate elementele constitutive ale infracţiunii relevante au fost considerate a fi manifestate prin această presupusă utilizare, care a fost considerată suficientă în sine pentru a stabili apartenenţa sa la o organizaţie teroristă armată şi, în special, legătura psihică necesară care să permită stabilirea răspunderii sale penale personale.

Desigur, evaluarea relevantei sau a ponderii acordate unei anumite probe nu era, în principiu, de competenţa Curţii în temeiul articolului 7.

Cu toate acestea, dincolo de valoarea sa probatorie, constatarea privind utilizarea ByLock a înlocuit efectiv o constatare individualizată privind prezența elementelor materiale şi psihice constitutive ale infracthunil, ocolind astfel cerimele articolului 314 § 2- astfel cum a fos interpretat chiar de Curtea de Casație din Turcia contrar principiului legalității și aducând problema sub incidența articolului 7.

Celelalte acte care i-au fost atribuite reclamantului și anume utilizarea unui cont la Bank Asya şi apartenența la un sindicat și la o asociație - au servit doar ca sursă de coroborare și au avut o influență foarte limitată asupra rezultatului procedurii.

Deşi utilizarea ByLock nu era nici incriminată, nici nu făcea parte, din punct de vedere tehnic, din actus reus -ul infracțiunii în litigiu, interpretarea instanțelor naționale a avut în practică efectul de a echivala simpla utilizare a ByLock cu apartenența conştientă şi de bunăvoie la o organizație teroristă armată.

Faptul că condamnarea reclamantului a fost obținută fără a se stabili în mod corespunzător prezența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii (inclusiv intenția necesară) într-un mod individualizat nu era doar incompatibilă cu esența infracțiunii în cauză, ci și ireconcillabilă cu dreptul unui individ, în temeiul articolului 7, de a nu fi pedepsit fără existența unei legături psihice prin care s-ar putea stabili un element de răspundere personal. Interpretarea extensivă și imprevizibilă a legii de către instanțele naționale a avut ca efect atribuirea unei răspunderi obiective utilizatorilor ByLock, abătându-se de la cerințele clar stabilite în dreptul intern şi încălcând obiectul și scopul articolului 7 de a oferi garanții eficiente împotriva urmăririi penale, condamnărilor şi pedepselor arbitrare.

Cu referire la lista de colectare a prestatorului serviciilor de telefonie, aceasta este un document contabil/tehnic, nu o dovadă directă a faptului că eu Turcanu Nicolae, am pretins, acceptat şi primit bani. Această listă este doar o probă indirectă, fiind necesară coroborarea probelor.

În jurisprudența CSJ și a CEDO (ex. Barberà, Messegué și Jabardo c Spaniei), o hotărâre de condamnare nu poate fi bazată pe o singură probă indirectă, mai ales una care lasă loc de interpretare. Legea contravențională cere ca vinovăția să fie stabilită dincolo de orice dubiu rezonabil. Prestatorul serviciilor de telefonie nu poate confirma contextul tranzacțiilor (ex: cine a inițiat, în ce scop ce natură juridică au avut banii). Fără martori, declarații ale plătitorilor sau alte documente, lista este insuficientă. Prin urmare, dacă există dubiu cu privire la semnificația listei, acesta trebuie interpretat în favoarea mea Turcanu Nicolae.

În această ordine de idei, remarc că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competența de a constata și de a sancționa faptele contravenționale și se bucură de prezumția de legalitate, de autenticitate și de veridicitate, sancționare contravențională a persoanei trebuie să fie susținută prin probe substanțiale, din care ar rezulta componența de contravenție.

Doar procesul-verbal de contravenție nu poate fi considerată o probă concludentă şi pertinentă întru confirmarea vinovăției făptuitorului.

Reiterez că, permisiunea de instalare a unei aplicații bancare de către un terț nu constituie dovada intenției de a primi bani pentru vot, astfel, lipseşte elementul material al contravenției.

Indicarea circumstanțelor omise de agentul constatator ține de esența acuzației, fiecare persoană având dreptul să cunoască de care faptă este învinuit, iar neindicarea lor în procesul verbal cu privire la contravenție privează acuzatul de dreptul de a fi informat în mod amănunțit despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa și constituie o violare a art.6 paragraf 3 lit.a) din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului.

Conform dispozițiilor legale menționate supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se constată și din oficiu, aceastea sunt cause de nulitate absolute care nu pot fi înlăturate în niciun mod.

Potrivit art.445 din Codul Contravenţional,alin. (1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidența automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenționale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

(2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

În context, respectarea exigențelor legale prevăzute de art.443 din Codul contravențional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţir, prin prisma art.445 alin (1) din codul Contravențional.

În concluzie, analizând actul de învinuire sub aspectul legalității sale şi anume Procesul-verbal seria MA106 556505 din data de 24.07.2025, constatăm că:

1. La pct.14 este indicat precum că "procesul verbal a fost încheiat în prezența lui cet. Turcanu Nicolae, a refuza" aici important de menționat că de fapt nu am fost prezent la întocmirea procesului-verbal.

2. În procesul verbal nu este indicat la ce număr de telefon aş fi descărcat aplicația dată şi modelul de telefon.

Totodată în conformitatea cu prevederile art.408 alin (2) din Codul Contravențional al Republicii Moldova, un proces-verbal de contravenţie este nul și nu produce efecte juridice dacă a fost întocmit în lipsa martorilor asistenți, în condițiile în care prezenta acestora era obligatorie.

Din conținuti procesului verbal, reiese în mod evident că la rubrica,, Martor asistenți" nu a fost consemntată nicio persoană.

Drept consecinţă, erorile admise la întocmirea Procesului-verbal seria MAI06 556505 din data de 24.07.2025, necitarea contravenientului, neinformarea despre procedura intentată, întocmirea procesului în lipsa contravinientului şi a martorilor asistenți, încalcă drepturile fundamentale înserate în art.423 ceia ce constituie o încălcare gravă a procedurii, ce atrage nulitatea absolută a actului."

Contestatarul a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie și decizia de sancționare contravențională ca fiind ilegale.

În ședința de judecată agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Sîngerei nu s-a prezentat, fiind citat legal. Prin cererea depusă de către șeful IP Sângerei Pavel Frumusachi a solicitat examinarea cauzei în lipsa agentului constatator, cu anexarea referinței cu probele prin care își argumentează poziția în care au pledat pentru respingerea contestației ca fiind neîntemeiată, cu menținerea fără modificări a actelor contestate. Drept urmare, instanța în temeiul art.455 Cod contravențional a dispus examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.

Petentul Țurcanu Nicolae, în ședința de judecată nu s-a prezentat, însă a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Examinând materialele cauzei, cercetând probele administrate la dosarul contravențional și contestaţia înaintată în raport cu norma ce guvernează spețа, instanţa de judecată a ajuns la următoarele concluzii:

În sensul art. 395 alin.(1) pct.1) Cod contravenţional, instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe.

În fond, instanţa conchide că, persoana sancţionată are dreptul la un proces echitabil, în cadrul căruia să utilizeze orice mijloc de probă şi să invoce orice argumente pentru dovedirea împrejurării că situaţia de fapt din procesul-verbal cu privire la contravenţie nu corespunde modului de desfăşurare al evenimentelor, iar sarcina instanţei de judecată este de a respecta proporţionalitatea dintre scopul urmărit de autorităţile statului de a nu rămâne nesancţionate acţiunile antisociale prin impunerea unor condiţii imposibil de îndeplinit şi respectarea dreptului la apărare al persoanei sancţionate contravenţional.

În legislaţia moldovenească, ca şi în cea a altor state europene (spre exemplu, România, Germania, Republica Cehă si Slovacia), contravenţiile au fost scoase de sub incidenţa legii penale şi supuse unui regim administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravenţional, instanţa de judecată evidenţiază că sancţiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetăţenilor în vederea realizării scopului preventiv şi represiv al sancţiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravenţional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenţionate a unei alte sancţiuni contravenţionale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţională desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator şi, în condiţiile în care acesta face dovada vinovăţiei, petentul urmează să-şi probeze nevinovăţia.

La fel instanţa evidenţiază că, forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci cînd administrează şi apreciază probatoriul *(cauza Bosoni v. Franţa, hotărîrea din 7 septembrie 1999).* În raport cu cele enunţate, art.425 alin. (2) al Codului contravenţional cuprinde dispoziţii exprese cu privire la forţa probantă a procesului-verbal cu privire la contravenţie, fiind reglementat că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie.

În asemenea situaţie, întru respectarea garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată va verifica legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/numărul MAI06 556505 din 24 iulie 2025.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal instanţa de judecată constată că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă pentru asigurarea respectării principiilor legalităţii şi al dreptăţii, stabilite expres de articolele 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma *„ad validitatem”,* cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond si de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice pentru care a fost întocmit.

Totodată instanţa reţine că, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional.

Prin urmare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul legalității sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal cu privire la contravenţie, aşa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii, care trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii.

Astfel, analizând întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenţie şi studiind procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/numărul MAI06 556505 din 24 iulie 2025 prin prisma art. 443 din Codul contravenţional, instanţa atestă că agentul constatator la întocmirea procesului-verbal a admis derogări de la prevederile art. 443 din Codul contravenţional, or desi în procesul-verbal cu privire la contravenție este menţiunea că a fost întocmit în prezența persoanei, nu este clar de ce lipsește semnătura persoanei în a cărei privință a fost întocmit procesul-verbal, în acest sens nefiind indicat dacă persoana a refuzat să semneze procesul-verbal sau semnătura lipsește din alte motive.

La caz, instanța reține că, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie în prezența faptuitotului și refuzul acestuia de a semna, urmează a fi confirmat prin semnătura cel puțin a unui martor, în corespundere cu prevederile art. 443 alin. (6) din Codul contravenţional, potrivit căruia ***faptul absenţei persoanei citate în mod legal pentru încheierea procesului-verbal cu privire la contravenţie ori al refuzului acesteia de a semna procesul-verbal se consemnează în procesul-verbal şi se certifică prin semnătura a cel puţin un martor****, indicându-se şi datele de identificare ale acestuia (numele, prenumele, adresa de domiciliu şi numărul de telefon).* ***În cazul imposibilităţii de identificare a unui martor, agentul constatator consemnează în procesul-verbal motivele obiective ale lipsei martorului şi documentează, prin orice mijloace tehnice disponibile (audio/video), refuzul persoanei de a semna procesul-verbal.***

Instanța constată că normele legale enunțate mai sus au fost ignorate de către agentul constatator, care în situația refuzului persoanei să semneze procesul-verbal, urma să certifice acest fapt prin semnătura unui martor asistent sau în lipsa acestuia să documenteze refuzul prin careva mijloace tehnice. În speța data, în procesul-verbal este menţiunea persoanei că nu este de accord, ce presupune faptul că procesul-verbal a fost întocmit în prezența persoanei care a refuzat să-l semneze.

În circumstanțele date, în corespundere cu prevederile art. 388 alin. (8) din Codul contravenţional, agentul constatator era obligat să asigure participarea la acţiunile procesuale a persoanelor dezinteresate, cu capacitate de exerciţiu deplină (martori asistenţi), pentru a atesta prin semnătură caracterul veridic al faptelor consemnate.

În situaţia dată instanţa reţine că, conform prevederilor art. 445 alin. (1) din Codul contravenţional, neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a **semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna** dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezenţa unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.

În susţinerea acestei poziţii, instanţa de judecată notează că, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie considerate ca fiind în favoarea persoanei învinuite.

În această ordine de idei instanţa menţionează că, în orice societate democratică, protecţia persoanei este una din atribuţiile de bază ale statului. În exercitarea acestei atribuţii, statul a instituit norme procesual penale şi contravenţionale, concentrate în Codul de procedură penală şi Codul

contravenţional, care au drept scop, pe de o parte, să protejeze persoana, societatea şi statul de infracţiuni/contravenţii, astfel încât persoana care a săvârşit o infracţiune/contravenţie să fie pedepsită potrivit vinovăţiei sale şi, pe de altă parte, să protejeze persoana şi societatea de actele ilegale ale persoanelor cu funcţii de răspundere, comise în activitatea de cercetare a infracţiunilor/contravenţiilor presupuse sau săvârşite, pentru ca nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală/contravenţională.

Prin normele Codului contravenţional legislatorul naţional a urmărit instituirea unui echilibru echitabil între aceste două mari sarcini ale procesului contravenţional, pentru stabilirea adevărului şi exercitarea unei justiţii veritabile.

Totodată în conformitate cu prevederile art. 461 alin. (1) din Codul contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art.441 sau 445 alin.(1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În circumstanţele enunţate şi ţinând cont de prevederile art. 445 alin. (1) Cod contravenţional, instanţa consideră necesar de a declara nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/numărul MAI06 556505 din 24 iulie 2025 întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Sângerei Ivanov Vadim în privinţa lui Ţurcanu Nicolae în baza art. 47^1 alin.(1) Cod contravenţional din motivul neconsemnării în procesul-verbal a datelor şi faptelor indicate la art. 443 alin. (6) din Codul contravenţional, ce duc la nulitatea absolută, cu încetarea procesului contravenţional în cauză.

Pentru aceste motive și în conformitate cu prevederile art. 443, 445, 460, 461, 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Se admite contestația lui Ţurcanu Nicolae împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 24.07.2025 și deciziei de sancționare contravențională.

Se declară nul procesul – verbal seria/numărul MAI06 556505 din 24 iulie 2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de poliție Sângerei Ivanov Vadim în privința lui Ţurcanu Nicolae conform art.47^1 alin.(1) Cod contravențional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privința lui Ţurcanu Nicolae, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art.47^1 alin.(1) Cod contravenţional, în legătură cu declararea nulității absolute a procesului verbal cu privire la contravenție seria/numărul MAI06 556505 din 24 iulie 2025.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile, la Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Sîngerei).

Președintele ședinţei, judecătorul Malcoci Iurie